

En hedersman begravd

Bidrag från Rune Larsson
2008-08-05

En hedersman är begravd

Torbjörn Elming, skolchef på Fallskärmjägarskolan på den tiden jag var beväring där (1976 – 77) avled i juni i en ålder av 80 år. Han värnade om oss värnpliktiga när vi gjorde vår grundutbildning och han fortsatte att bry sig om oss livet ut. Ett exempel: 1988 paddlade jag kajak från Trollhättan till Åbo. Via Göta Kanal kom jag förbi Forsvik. Av en slump ser jag en man och en kvinna bärande kaffekorg och en jordgubbstårta till en brygga, där de skulle fika. Paret visade sig vara Torbjörn och Karin Elming och bryggan tillhörde deras tomt. Den gamle skolchefen kände igen mig och jag vinkades in till land och bjöds på fika i stor stil. Hur vanligt är det att en överstelöjtnant bevärdigar en värnpliktig furir med en sådan invitation 11 år efter muck?

På krigsförbandsövningar och FJS dag har Torbjörn Elming alltid varit noga med att leta upp oss gamla beväringar. Hans ledarskap liksom fortsatte långt efter att tjänsteåren var till ända.

I slutet av juni i år var jag ute och paddlade kajak igen, dock i andra vatten än för 20 år sedan när slumpen styrde min farkost mot jordgubbstårten. Det var förmiddag, solen sken, och Skagerack låg nästan blankt i stiltjen. Jag hade övernattat på ett skär utanför Tjörn. Då ringer mobiltelefonen. Det var min gamle lumparkompis Christer Teike.

”Det är slut med Elming nu. Det står i Dagens Nyheter att han är död.”

Beskedet kom inte som någon överraskning. Redan i våras fick jag höra att han var sjuk. Ändå blev både Teike och jag nedstämda. En hedersman har gått ur tiden.

När vi just avslutat telefonsamtalet började det mullra dovt i nordväst. Ljudet var välbekant. En Hercules kom rakt mot mig och svepte över på ungefär 350 meters höjd. Direkt ringde jag upp Christer Teike igen.

”Lyssna Teike! Hör du vad det är?”

Jag riktade telefonen mot skyn en liten stund innan jag satte den till örat igen. Teike var tyst i några sekunder, sedan sa han:

”Det var firmabilen. Torbjörn skickade dig en sista hälsning.”

Känslan var märklig. Hur stora är oddsen att en Hercules ska komma inflygande på hopphöjden för fallskärm 72, rakt över skallen på en gammal fallskärmsjägare, just när han fått reda på att Chefen är död? I det ögonblicket bestämde jag mig för att hedra Torbjörn Elming med att närvara på hans begravning.

Christer Teike, jag och drygt 80 andra personer deltog i begravningsgudstjänsten i Solna kyrka den 30 juli. Jag höll ett tal och berättade om jordgubbstårten, Herculesplanet, och min syn på Chefen. Mässing i form av stjärnor och kronor blänkte i imponerande mängder på åtskilliga axelklaffar bland begravningsgästerna. Jag konstaterade att många närvarande av allt att döma framgångsrikt studerat ledarskapets ädla konst.

”Ni kan ta er en funderare på vilken sorts ledarskap Torbjörn Elming utövat för att motivera ett par gamla beväringar att åka ända från Västergötland för att ta farväl av honom, drygt 30 år efter att de muckat” sa jag som avslutning på mitt lilla anförande.

Den sortens ledarskap kan sammanfattas med ord som omtanke, pålitlighet och föregångsman. Tack Torbjörn Elming!